

Штирхунова А.Д.

курсант ФПФОДР Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Сиротченков Д. Ю.

науковий керівник - викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки ФПФППД Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ: ПОНЯТТЯ, СТРУКТУРА, ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ

Постановка проблеми. Залежність держави від фінансів є причиною погіршення економічної та національної безпеки. Важливою умовою для більш менш витривалого розвитку країни є забезпечення захисту інтересів громадян, держави. Зміна зовнішніх і внутрішніх чинників функціонуванні національної економіки сприяє забезпеченню економічної безпеки країни. Визначення її складових елементів має в дуже важливе значення, так як саме вона спроможна своєчасно вживати заходи організаційно-правового характеру для поліпшення економічної безпеки України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основоположниками даного напрямку є вітчизняні вчені: І. Бінько, Л. Абалкін, О. Власюк, В. Богачов, В. Геєць, Г. Козаченко, З. Варналій, В. Рубанов, Я. Жаліло, А. Качинський, В. Мунтіян, В. Горбулін, В.Ткаченко, О. Ляшенко, В.Тамбоцев, В. Предборський, В. Савін , Л. Шевченко та інші. Проте відсутні єдині підходи, що визначають важливі поняття, щодо механізмів забезпечення, які, на нашу думку, мають виникати із сформованих тенденцій, рівня розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Економічна безпека країни є як і дуже важливою складовою функціонування системи національної безпеки, яка забезпечує захист національних інтересів, так і – є необхідною умовою ралізації цих інтересів для формування доходів та забезпечення фінансування.

Економічну безпеку як стан національної економіки, який дозволяє зберігати стійкість до внутрішніх і зовнішніх загроз і здатний задовольнити потреби особи, сім'ї, суспільства, держави розглядають В. Шлемко, І. Бінько [2, с. 8].

Взаємозв'язок економічної безпеки та соціально-політичної та національно-етнічної стійкості доводить І. Мішина, що трактує її зі сторони економічних відносин, горизонтальних і вертикальних, між різними суб'єктами з приводу досягнення такого рівня розвитку економіки, при якому здійснюється

ефективне задоволення потреб і гарантований захист інтересів, навіть за несприятливих умов розвитку внутрішніх і зовнішніх процесів [5, с. 3].

Окремі науковці економічну безпеку розглядають як складну поліструктурну науку про безпеку соціально-економічних систем різних рівнів ієрархії (особа, домашнє господарство, галузь, регіон, сектор економіки, національна економіка, світове господарство) [1, с. 45].

Більш ширше та повніше поняття є економічної безпеки подає Г. Пастернак-Таранушенко, який зазначає, що «економічна безпека – це стан держави, що забезпечує можливість створення і розвитку умов для плідного життя її населення, перспективного розвитку її економіки в майбутньому та зростання добробуту її мешканців» [6, с. 29].

М. Єрмошенко зазначає, що економічна безпека характеризується збалансованістю і стійкістю до негативного впливу внутрішніх і зовнішніх загроз, здатністю забезпечувати на основі реалізації національних економічних інтересів сталий і ефективний розвиток вітчизняної економіки і соціальної сфери [4, с. 29].

Також погоджуємось з дослідниками, що необхідним критерієм економічної безпеки є спроможність економіки країни підвищувати стійкість до зовнішніх внутрішніх загроз.

Економічна безпека країни є складовою підсистемою національної безпеки країни та має складну структуру.

Більшість дослідників економічної безпеки дійшли висновку, що основними структурними елементами економічної безпеки, які необхідно застосувати при аналізі економічної безпеки України, є такі: сировинно-ресурсна безпека; енергетична безпека; фінансова безпека; соціальна безпека; інноваційно-технологічна безпека; продовольча безпека; зовнішньоекономічна безпека [2; 3; 5; 6].

Складовими економічної безпеки є: науково-технологічна, макроекономічна, фінансова, інвестиційна, зовнішньоекономічна, виробнича, енергетична, демографічна, продовольча, соціальна безпека.

Висновок.

Економічна безпека держави є саме тим станом, що захищає від можливих загроз, а також формує економічну стабільність, незалежність і розвиток в довгостроковому періоді. Важливим є збалансованість політики держави щодо перебудови економіки, розвитку підприємництва, стимулювання інвестиційної та інноваційної активності.

Список використаних джерел:

1. Власюк О. С. Теорія і практика економічної безпеки в системі науки про економіку / О. С. Власюк ; Нац. ін-т пробл. міжнар. безпеки при Раді нац. безпеки і оборони України. – К., 2008. – 48 с.
2. Економічна безпека України: сутність і напрямки забезпечення: [монографія] / В. Т. Шлемко, І. Ф. Бінько. – К. : НІСД. – 1997. – 144 с.
3. Економічна безпека: навч. посіб. / З. С. Варналій [та ін.] ; за ред. д-ра екон. наук, проф. З. С. Варналія / З. С. Варналій . – К. : Знання, 2009. – 647 с.

4. Єрмошенко М.М. Фінансова безпека держави: національні інтереси, реальні загрози, стратегія забезпечення / М.М. Єрмошенко. – К. : КНТЕУ, 2001. – 309 с.
5. Мішина І. Г. Економічна безпека в умовах ринкових трансформацій : дис. канд. екон. наук : спец. 08.00.01. / І. Г. Мішина. – Донецьк, 2007. – 235 с.
6. Пастернак-Таранушенко Г. А. Економічна безпека держави. Методологія забезпечення : монографія / Г. А. Пастернак-Таранушенко– К. : Київський ек-ний інститут менеджменту, 2003. – 320 с.

Щербакова Г.В.

головний науковий співробітник
відділу науково-методичного
забезпечення участі прокурорів у
кримінальному провадженні НДІ
Національної академії прокуратури
України, кандидат юридичних наук,
доцент

**ДОПИТ СВИДКІВ У РЕЖИМІ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ У
КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ТОРГІВЛЕЮ
ЛЮДЬМИ**

Відповідно до Державної соціальної програми протидії торгівлі людьми на період до 2020 року, яка була затверджена постановою Кабінету Міністрів України в лютому 2016 року, серед інших напрямів діяльності спрямованої на протидію торгівлі людьми таких, як: удосконалення нормативно-правової бази у сфері протидії торгівлі людьми; запобігання торгівлі людьми, її первинна профілактика, важливого значення має розслідування таких фактів та притягнення до відповідальності осіб причетних до торгівлі людьми.

Допит є тією процесуальною дією, що суттєво впливає на формування доказової бази під час досудового розслідування, а також судового розгляду різних видів кримінальних правопорушень.

Проблематика проведення допитів завжди знаходилася в центрі уваги як зарубіжних так і вітчизняних правників. Вчені звертали увагу на процесуальні, криміналістичні та психологічні аспекти цієї проблематики. Йдеться про науковий доробок Р. Белкіна, П. Біленчука, Е. Ішенк А. Іщенко, Ю. Чорноус, В. Шепітько тощо. Водночас, вказана проблематика не втратила своєї актуальності, та потребує подальшої наукової розробки.

У кримінальних провадженнях пов'язаних із торгівлею людьми підозрюваними доволі часто здійснюється фізичний або моральний вплив на свідків з метою зміни ними показань. Непоодинокими є випадки, коли погрози